

РЕШЕНИЕ

№ 1613

гр. София, 15.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 15.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10923** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.)

Образувано е по жалба от [фирма], подадена чрез юриск.К., срещу Решение №566 от 02.10.2020г. по преписка №555/2019г. на Комисия за защита от дискриминацията (КЗД), с което е установено, че при осъществяване на своята дейност към периода 12.09.2018г. до 29.11.2019г. [фирма] е поддържало архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания в сградата на Първа инвестиционна банка – офис М., находящ се на адрес: [населено място], [улица], което на основание чл.5 във вр. с чл.4, ал.1 от ЗЗДискр представлява дискриминация по признак „увреждане“ и нарушение на ЗЗДискр; и е наложена имуществена санкция в размер на 250 лв. на основание чл. 47, т. 3 във вр. с чл. 80, ал.2 от ЗЗДискр. В жалбата са развити оплаквания за незаконосъобразност на оспореното решение, като се сочи, че посоченото в Констативния протокол №12-11-2328/17.09.2018г., въз основа на който е издадено оспореното решение, основание по §6 от ПЗР на ЗИХУ е относимо към обществените сгради и съоръжения –държавна и общинска собственост, но не и към банката като търговско дружество. Твърди и че държането на офиса от страна на банката е приключило преди образуването на производството пред КЗД, както и че за преустройството му са одобрени строителни книжа, с което компетентните административни органи са потвърдили, че същите са в съответствие и приложимите строителни норми и правила, ЗУТ и в частност с Наредба №4/01.07.2009г. за

проектиране, изпълнение и поддържане на строежите в съответствие с изискванията за достъпна среда за населението, включително за хората с увреждания.

Жалбоподателят [фирма], в съд.з. чрез юриск.С. и в представена от нея писмена защита, поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдебни разноски.

Ответникът КЗД не се представлява в съд.з. и не ангажира становище по делото.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните и приети по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е започнало с констативен протокол вх.№12-11-2328 от 17.09.2018г. за извършена проверка в рамките национална кампания „Достъпна България“, съгласно който, при проверка в сградата на Първа инвестиционна банка – офис М., находящ се на адрес: [населено място], [улица], е установено, че пред входната врата на обекта има две стъпала, като няма изградена архитектурна достъпност за хора с увреждания.

С Разпореждане №1051/22.08.2019г. на председателя на КЗД по доклад вх.№12-11-2606/16.07.2019г. и Решение по т.3 от Протокол №11/17.07.2019г. на КЗД, е образувана преписка №555/2019г. и същата е разпределена за разглеждане от ad hoc заседателен състав, съгласно Заповед №108/31.07.2019г., който е определил председател и докладчик. Докладчикът е провел процедура по проучване, като е дадена възможност на страните да се запознаят със събраните по преписката материали. В хода на тази процедура жалбоподателят е представил становище от 02.12.2019г., което по същество е идентично с изложеното в жалбата до настоящия съд, в което е посочил, че задължението по §6 от ПЗР на ЗИХУ се отнася до сградидържавна и общинска собственост, каквато не е обектът – офис; както и че банката е била наемател на посочения обект, като договарят за наем е прекратен на 29.11.2019г. Въз основа на горното, на закрито заседание на КЗД е постановено процесното решение, в което е прието, че при осъществяване на своята дейност в периода от 12.09.2018г. до 29.11.2019г. [фирма] е поддържало архитектурна среда, която затруднява достъпа на лица с увреждания в сградата на Първа инвестиционна банка – офис М., находящ се на адрес: [населено място], [улица], което на основание чл.5 във вр. с чл.4, ал.1 от ЗЗДискр представлява дискриминация по признак „увреждане“ и нарушение на ЗЗДискр; и е наложена имуществена санкция в размер на 250 лв. на основание чл. 47, т. 3 във вр. с чл. 80, ал.2 от ЗЗДискр.. Решението е съобщено на жалбоподателя на 19.10.2020г., а жалбата срещу него е подадена на 26.10.2020г.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът приема следното:

Жалбата е процесуално допустима, подадена от адресата на акта- [фирма], и в срок.

По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Решение №566 от 02.10.2020г. по преписка №555/2019г. е постановено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.47 ЗЗДискр., в съответствие с чл.48, ал.1 и ал.2 във вр. с чл.54 ЗЗДискр. Решаващият състав на КЗД е определен с Разпореждане на председателя №1051/22.08.2019г. На основание чл.11, ал.3 от Правилата за производство пред КЗД членовете на заседателния състав са определили с доклад до Председателя докладчик и председател на състава. На основание чл. 64, ал. 1 от ЗЗДискр. "решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него", което изискване в настоящия казус е изпълнено, както и не е налице особено мнение на член

от състава по смисъла на чл. 64, ал. 2 от ЗЗДискр. Актът е в предписаната от закона форма.

Съдът, като извърши служебно проверка съгласно чл.168, ал.1 АПК за спазване на административнопроизводствените правила, констатира нарушение по чл.61, ал.1 ЗЗДискр, съгласно който заседанията на комисията са открити; като за тях съгласно чл.60 ЗЗДискр следва да бъдат призовани страните. В случая решението е взето без проведено открито заседание, на което да бъде дадена възможност на жалбоподателя да участва. Не е проведено и заседание от разстояние, на което да се осигури пряко и виртуално участие на страните, съгласно чл.6а от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците. Предвид това съдът намира, че по административното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя, поради което постановеното по него решение следва да бъде отменено.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на жалбоподателят ще следва да се присъдят разноски за държавна такса – 50лв. и за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31-и състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение №566 от 02.10.2020г. по преписка №555/2019г. на Комисия за защита от дискриминация.

ОСЪЖДА Комисия за защита от дискриминация да заплати на [фирма], с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 150 /сто и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: